

Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

HOTĂRÂRE Nr. 3-74/2023

mun. Chișinău

26 mai 2023

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului - Victor Comerzan

Elena Cazacov

Alexandru Lozan

Octavian Lazarev

Pavel Turcan

Oleg Televca

Examinând în ședința publică contestația XXXXXX și cet. XXXXXX din xx.xx.2023, privind anularea Deciziei din xx.xx.2023 a Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, XXXXXX, în lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară

A CONSTATAT

La data de xx.xx.2023 a fost emisă Decizia Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Natalia Cernous, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, XXXXXX.

La data de xx.xx.2023, XXXXXX și cet. XXXXXX au depus contestație privind anularea Deciziei din xx.xx.2023, cu atragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, XXXXXX, pentru faptele ce constituie abatere disciplinară, menționate în sesizarea și contestația depuse.

În cadrul examinării contestației din xx.xx.2023, s-a stabilit că la data de xx.xx.2023, la Consiliul Superior al Procurorilor a fost înregistrată sesizarea reprezentantului XXXXXX, XXXXXX și victimei XXXXXX, în care solicită tragerea la răspundere disciplinară a procurorului XXXXXX, pentru încălcarea gravă a legii la exercitarea conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX și adoptarea unei hotărâri ilegale, care a fost expediată conform competenței pentru verificare Inspecției procurorilor, unde i-a fost acordat nr. de corespondență xxx.

Potrivit sesizării, procurorul XXXXXX, a manifestat lipsa de imparțialitate în gestionarea cauzei și fără a fi luate toate măsurile pentru cercetarea completă, obiectivă și sub toate aspectele, a circumstanțelor cazului, ilegal a dispus scoaterea bănuțului XXXXXX de sub urmărire penală, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(3) Cod Penal și a clasat procesul penal.

Astfel, în sesizare se invocă faptul că în ordonanță procurorul XXXXXX nu s-a expus asupra plângerii formulate de XXXXXX în sensul comiterii de către XXXXXX a infracțiunii de șantaj, care urma să fie examinată în termen de 30 de zile, nefiind

audiati martorii XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, care pot confirma comiterea infracțiunii.

La fel, nu s-a pronunțat asupra tuturor circumstanțelor invocate în plângerile depuse de XXXXXX și cet. XXXXXX la xx.xx.2020 și, respectiv, xx.xx.2020, [...].

Contrar prevederilor art.59 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, XXXXXX nu a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, cu toate că în urma acțiunilor ilegale a lui XXXXXX companiei a fost cauzat prejudiciul în mărime de XXXXXX, iar XXXXXX, fără a deține o procură de reprezentare a companiei la xx.xx.2022 de către organul de urmărire penală a fost recunoscut în calitate de parte civilă.

În opinia autorilor prin atitudinea părtinitoare a procurorului XXXXXX, XXXXXX a fost privată de bunul ce îi aparține, iar plângerea petiționarului XXXXXX așa și nu a fost examinată.

Verificând argumentele invocate în sesizare s-a stabilit:

La xx.xx.2022 de către organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul principal de urmărire penală al SCAUP a Direcției de Poliție mun.Chișinău, a fost începută urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(3) lit.d) din Codul Penal.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale, la xx.xx.2020, în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Inspectoratului de poliție XXXXXX mun.Chișinău, a fost înregistrat procesul penal nr. XXXXXX, în temeiul plângerii lui XXXXXX privind pretinsele acțiuni ilegale ale lui XXXXXX.

În perioada [...].

Prin ordonanța procurorului-adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, XXXXXX din xx.xx.2022, a fost dispusă efectuarea urmăririi penale de către un grup de procurori, ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații, conducător al grupului de urmărire penală fiind desemnat procurorul în Procuratura mun.Chișinău, oficiul XXXXXX, XXXXXX.

La xx.xx.2022, prin ordonanța organului de urmărire penală al Direcției de poliție a mun.Chișinău, cet. XXXXXX a fost recunoscut în calitate de bănuț și tot în aceeași zi a fost înaintată procurorului XXXXXX propunerea de a înainta bănuțului XXXXXX învinuirea în baza art.352 alin.(3) lit.d) din Codul Penal, a pune sechestru, în scopul asigurării acțiunii civile și reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, pe bunurile deținute cu drept de proprietate de către bănuțul XXXXXX și a expedia cauza penală în judecată.

Conform prevederilor art.290 din Codul de procedură penală, procurorul verifică materialele dosarului și acțiunile procesuale efectuate, pronunțându-se asupra acestora.

Procurorul XXXXXX, analizând materialele prezentate și apreciind probele acumulate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor în ansamblu, a concluzionat că în pretinsele acțiuni ilegale ale lui XXXXXX nu s-au constatat elementele infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(3) lit.d) din Codul penal, motiv din care la xx.xx.2022 a emis ordonanță de scoatere a lui XXXXXX de sub urmărire penală din motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(3) lit.d) din Codul penal și clasarea procesului penal.

În motivarea hotărârii emise, XXXXXX a reținut că relațiile apărute între

XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX constituie relații civile complexe care urmau a fi soluționate în modul în care s-a procedat în cazul litigiului soluționat prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul XXXXXX) din xx.xx.2021, s-a admis cererea reclamantului XXXXXX privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și anume sechestru asupra [...], cu remiterea bunului la păstrare către XXXXXX până la moment când hotărârea va deveni definitivă.

În sensul art.6 al Convenției Europene, noțiunea de „acuzatie în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”, astfel, în cauza Perez v. Franța din 12.02.2004, Curtea Europeană a arătat că „...în ciuda existenței unei autonomii a noțiunii de drepturi și obligații cu caracter civil, este necesară analiza legislației interne a statului, atât sub aspectul calificării juridice, cât și în privința conținutului material și a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca având un caracter civil”. Apreciind faptele bănuțului, se atestă prezența unui litigiu civil ce rezultă din [...].

Cumulul de probe anexate la materialele cauzei reflectă indubitabil lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, în speță constatându-se fără echivoc existența unui drept cu caracter civil, iar actele indicate supra, anexate ca probe în cauza penală garantează în mod real dreptul părții vătămate de a pretinde încasarea datoriei sau repararea prejudiciului moral, formulând o acțiune contencioasă într-o instanță civilă de drept comun, în baza normelor dreptului civil.

Totodată s-a mai constatat că, între părți au existat mai multe litigii civile deferite justiției spre examinare, printre care cauza civilă privind revendicarea bunului mobil (încheierea Judecătorei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2021, s-a admis cererea reclamantului XXXXXX privind [...]).

Reprezentantul XXXXXX, XXXXXX, nefiind de acord cu ordonanța procurorului XXXXXX, a contestat-o în ordinea art.298-299¹ din Codul de procedură penală, procurorului ierarhic superior. Prin ordonanța procurorului, adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău din xx.xx.2023, plângerea petiționarului a fost respinsă ca neîntemeiată.

În prezent, ordonanțele procurorului XXXXXX din xx.xx.2022 și a procurorului ierarhic superior din xx.xx.2023, sunt contestate de către reprezentanții XXXXXX, în ordinea art.313 din Codul de procedură penală judecătorului de instrucție din cadrul Judecătorei Chișinău (sediul XXXXXX). Data examinării plângerii este stabilită pentru data de xx.xx.2023. Respectiv, asupra actelor procesuale indicate, în ordinea controlului judiciar prevăzută la art.313 Cod de procedură penală, urmează să se expună judecătorul de instrucție.

În explicațiile oferite de procurorul XXXXXX organului de verificare a sesizării, ultimul a comunicat că, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a conchis că este necesar și oportun de a-l scoate de sub urmărire penală pe bănuțul XXXXXX, deoarece în acțiunile lui lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate, fiind sesizate incertitudini și imprecizii și în partea obiectului material al acesteia, iar o hotărâre nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea bănuțului, din care considerente, nu se poate deduce o altă concluzie decât

oportunitatea scoaterii de sub urmărire penală a bănuțitului.

La data de xx.xx.2023, reprezentantul XXXXXX și cet. XXXXXX, avocatul XXXXXX, a solicitat admiterea contestației, anularea Deciziei Inspecției Procurorilor din xx.xx.2023 cu constatarea abaterii disciplinare a procurorului XXXXXX din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, manifestată prin încălcarea gravă a legii în exercitarea controlului urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX, menționând că procurorul XXXXXX se face culpabil de încălcarea gravă și intenționată a legii, reieșind din următoarele argumente:

Procurorul XXXXXX nu s-a expus asupra plângerii formulate de XXXXXX în sensul comiterii de către XXXXXX a infracțiunii de șantaj. Astfel, conform f.d. x, x, XXXXXX în ordinea art.263 alin.(1) și art.274 CPP a formulat o plângere prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a lui XXXXXX pentru acțiunile de șantaj promovate în privința sa și manifestate prin [...]. În sensul plângerii formulate, aceasta conform art.274 CPP urma a fi soluționată printr-o ordonanță de începere sau refuz în începerea urmăririi penale. La caz însă, respectiva plângere a rămas nesoluționată. În acest sens, art.274 alin.(1) CPP prevede că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

Cu referire însă, la cauza penală nr. XXXXXX, constatăm că unica plângere soluționată în ordinea art.274 CPP a fost plângerea depusă de XXXXXX la xx.xx.2020 (f.d. xxx) prin care s-a reclamat [...].

În acest sens, cu referire la același art.274 alin.(1) CPP soluția pornirii sau refuzării pornirii urmăririi penale urma a fi dispusă în termen de cel mult de 30 de zile de la data depunerii plângerii. Astfel, conform materialelor cauzei penale XXXXXX, plângerile XXXXXX despre comiterea faptei de samavolnicie, precum și plângerea lui XXXXXX despre comiterea infracțiunii de șantaj au fost depuse la sediul IP XXXXXX la xx.xx.2020 și, respectiv, xx.xx.2020. Astfel, la distanță de peste x ani și x luni, trebuie să constatăm că plângerile nici nu au fost soluționate, fiind abia la xx.xx.2022 dispusă începerea urmăririi penale doar pe faptul sustragerii XXXXXX, iar celelalte sustrageri de bunuri, precum și acuzațiile de șantaj așa și au rămas neinvestigate. Or, elementara lecturare a textului plângerii depuse de XXXXXX la xx.xx.2020, f.d. x, x, relevă necesitatea efectuării unor acțiuni de investigare sau urmărire penală suplimentare. Astfel, urmărirea penală neglijează totalmente că XXXXXX a indicat asupra martorilor care pot confirma alegațiile de șantaj, fiind redată și lista persoanelor care așa și nu au fost citate pentru a confirma cele invocate în plângerea lui XXXXXX. În acest sens, constatăm că nu au fost audiați: XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, care reiterăm că sunt martorii acțiunilor de șantaj promovate de XXXXXX în adresa lui XXXXXX.

Mai mult decât atât, cu desăvârșire au fost neglijate declarațiile martorului XXXXXX (f.d. xxx), care a reconfirmat cele expuse în plângerea lui XXXXXX și anume faptul că bănuțitul XXXXXX exercită direct și indirect presiuni asupra lui XXXXXX pentru a-l determina să dispună asupra predării proprietății XXXXXX și

transmiterii anumitor XXXXXX.

Respectiv, în condițiile în care unul din martorii asupra cărora indică în plângerea sa XXXXXX, confirmă declarațiile acestuia, este inexplicabil de ce nu s-a acces la citarea și audierea celorlalte persoane indicate de petent pentru a constata sau, dimpotrivă, exclude necesitatea pornirii urmăririi penale pe marginea acuzațiilor de șantaj. Contrar, însă, celor învederate, organul de urmărire penală, similar procurorului XXXXXX au omis să se expună asupra tuturor circumstanțelor indicate în plângerile depuse de XXXXXX și cet. XXXXXX la xx.xx.2020 și, respectiv xx.xx.2020.

Omisiunea dată nu este una întâmplătoare, în condițiile în care din materialele cauzei penale nr. XXXXXX rezultă că și aceste circumstanțe: de sustragere a [...], erau investigate de către organul de urmărire penală. Însă, din motive inexplicabile procurorul XXXXXX a neglijat obligația sa de a decide asupra acestor fapte ilegale ale lui XXXXXX. Astfel, conform f.d. x, XXXXXX la xx.xx.2020 a fost audiat în statut de victimă. Or, conform art.58 alin.(1) și (2) CPP se consideră victimă orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal și este interesată în rezultatele acestuia. Victima are dreptul ca cererea sa să fie înregistrată imediat în modul stabilit, să fie soluționată de organul de urmărire penală, iar după aceasta să fie informată despre rezultatele soluționării. În completare, conform art.58 alin.(3) pct.4) CPP victima are dreptul să fie informată, la cerere, de către organul de urmărire penală, procuror sau după caz, de către instanța de judecată despre soluționarea plângerii sale, despre toate hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale; să primească gratuit, la solicitare, copii de pe acestea, precum și de pe hotărârea de încetare sau de clasare a procesului penal în cauza respectivă, de neîncepere a urmăririi penale, copia de pe sentință, decizie sau de pe o altă hotărâre judecătorească definitiv.

Contrar prevederilor art.58 alin.(2) și (3) pct.4) CPP până în prezent, adică la distanță de xx zile, plângerea lui XXXXXX așa și nu a fost soluționată.

În același context, conform f.d. xx, la xx.xx.2020, XXXXXX a primit obligația de a se prezenta la sediul IP XXXXXX cu următoarele bunuri: [...].

Drept răspuns la obligațiunea comunicată, XXXXXX, conform f.d. x, x, a furnizat obligații scrise prin care afirmă că [...].

Din sinteza explicațiilor furnizate de XXXXXX la xx.xx.2020, în adresa IP XXXXXX, rezultă multiple contradicții care nu au fost investigate de organul de urmărire penală și finalmente, au fost neglijate de procurorul XXXXXX. În speță: [...].

Cu alte cuvinte, o dată în plus trebuie să constatăm că urmărirea penală, controlul căreia a fost exercitat de către procurorul XXXXXX, a fost defectuoasă și vădit părtinitoare.

Omisiunile procedurale, însă, nu se consumă prin cele învederate supra. Astfel, la caz urmărirea penală a omis cu desăvârșire să-i atribuie XXXXXX calitatea de parte vătămată, fapt totalmente neglijat de XXXXXX, care se pretinde că ar fi exercitat controlul urmăririi penale. Din textul ordonanței de începere a urmăririi penale din xx.xx.2022, f.d. x, rezultă că [...]. Conform art.59 alin.(1) și (2) CPP, parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei. Recunoașterea ca parte vătămată se efectuează prin ordonanța

organului de urmărire penală, imediat după stabilirea temeiurilor de atribuire a unei asemenea calități procesuale.

Din materialele cauzei penale nr. XXXXXX și anume f.d. x, x, rezultă însă că urmărirea penală s-a rezumat în a atribui la xx.xx.2022 lui XXXXXX, statutele de reprezentant al părții vătămate și de parte civilă. În acest sens, art.79 alin.(1) CPP prevede că reprezentanți ai victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile sunt persoanele împuternicite de către acestea să le reprezinte interesele în cursul desfășurării procesului în cauza penală. Alin.(2) al aceleiași norme prevede că în calitate de reprezentanți ai victimei, părții vătămate, părții civile și părții civilmente responsabile la procesul penal pot participa avocați și alte persoane împuternicite cu asemenea atribuții de către participantul la procesul respectiv, prin procură. Cu alte cuvinte, din coroborarea art.59 alin.(1) și art.79 alin.(1) și (2) CPP rezultă că statutul de parte vătămată și cel de reprezentant al părții vătămate sunt distincte. Astfel, eventuala atribuire a calității de reprezentant al părții vătămate, așa cum s-a dispus prin ordonanța din xx.xx.2022, f.d. x, trebuia precedată de emiterea unei ordonanțe de recunoaștere a XXXXXX a calității de parte vătămată, ordonanță care cu desăvârșire lipsește. Or, anume din textul Ordonanței de începere a urmăririi penale din xx.xx.2022 (f.d. x) se constată că prejudiciul în mărime de XXXX a fost cauzat nemijlocit societății XXXXX.

Cu referire, însă, la Ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din xx.xx.2022, f.d. x, se constată că partea descriptivă contravine părții rezolutive a acesteia. Astfel, deși în partea descriptivă a Ordonanței contestate organul de urmărire penală identifică anume XXXXXX drept persoană prejudiciată la suma de XXXXXX, în partea rezolutivă a acestei Ordonanțe inexplicabile, calitatea de parte civilă i se atribuie lui XXXXXX, care nu deține decât o procură de reprezentare a companiei. Conform art.61 alin.(1) și (2) CPP parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Recunoașterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată. Deci, din coroborarea art.61 alin.(1) și (2) CPP cu art.79 alin.(2) CPP accentuăm că eventuala recunoaștere a calității de parte civilă urma a fi operată în privința XXXXXX, iar XXXXXX, însă, poate acționa doar pe rol de reprezentant al părții civile.

Cu referire nemijlocită la fondul cauzei penale nr. XXXXXX, accentuăm că, în conformitate cu f.d. x, x, ofițerul de urmărire penală XXXXXX a formulat în adresa lui XXXXXX propunerea de a înainta lui XXXXXX învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(3) lit.d) CP RM, a aplica sechestrul pe patrimoniul lui XXXXXX, reieșind din faptul că [...], precum și întocmirea rechizitoriului, cu remiterea cauzei penale spre soluționare în instanța de judecată. Prin ordonanța de clasarea a procesului din xx.xx.2022, comunicată abia la xx.xx.2022, prin scrisoarea simplă, procurorul XXXXXX a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXXX, invocând că cumulul de probe anexate la materialele cauzei reflectă indubitabil lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, în speță constatându-se fără echivoc existența unui drept cu caracter civil, iar actele indicate

supra, anexate ca probe în cauza penală garantează în mod real dreptul părții vătămate de a pretinde încasarea datoriei sau repararea prejudiciului moral, formulând o acțiune contencioasă într-o instanță civilă de drept comun, în baza normelor dreptului civil.

În acest sens, accentuăm că într-adevăr la data de xx.xx.2022, prin Decizia Curții de Apel Chișinău a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul XXXXXX) din xx.xx.2022, emisă în cauza nr. XXXXXX, prin care XXXXXX a fost obligat să restituie [...] (dosar nr. XXXXXX). În limitele dosarului civil menționat a fost dispusă asigurarea acțiunii prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2021 prin care a fost aplicat sechestrul pe XXXXXX, cu remiterea spre păstrare a acestuia în sarcina XXXXXX. Or, anume la dispozițiile acestei încheieri face trimitere procurorul XXXXXX atunci când invocă existența pentru XXXXXX a unor remedii suficiente de reparare a prejudiciului. La acest capitol constatăm că XXXXXX nici nu a luat cunoștință de materialele dosarului civil la care face referire și a neglijat declarațiile martorului XXXXXX (executor judecătoresc), care a fost însărcinată cu executarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2021 de aplicare a sechestrului asupra XXXXXX. Astfel, din declarațiile martorului respectiv, anexate la x, se constată că XXXXXX a refuzat să predea benevol XXXXXX litigios, iar conform f.d. x, din procedura de executare a fost ridicată și declarația din xx.xx.2021, scrisă și semnată personal de XXXXXX, prin care acesta afirmă că XXXXXX nu-l va transmite conform încheierii judecătorului.

Analizând Decizia contestată și materialele prezentate de Inspekția Procurorilor, prin prisma criticilor formulate de XXXXXX și XXXXXX, ținând cont de argumentele prezentate de către Inspectorul din cadrul Inspekției Procurorilor și avocatul-representant, XXXXXX, Colegiul de Disciplină și Etică constată că soluțiile dispuse de Inspekția procurorilor urmează a fi casate, cu admiterea contestației, ca fiind întemeiată.

Colegiul de Disciplină și Etică își întemeiază concluziile în baza materialelor anexate, la cauza disciplinară care demonstrează unele emisiuni admise la etapa de verificare a sesizării de către Inspekția procurorilor.

Astfel, în cadrul examinărilor efectuate, Colegiul de Disciplină și Etică a constatat că identificarea tuturor factorilor trebuia să fie unul din elementele procedurii disciplinare, însă aceste aspecte importante nu au fost clarificate și nu au constituit obiect de analiză, ceea ce generează dubii rezonabile privind profunzimea verificărilor efectuate și condiționează îndoieli privind veridicitatea argumentelor prezentate de Inspekția Procurorilor.

Respectiv, Decizia Inspekției Procurorilor din xx.xx.2023, urma să fie suficient motivată, pentru a răspunde la toate alegațiile autorului sesizării. În acest scop, soluția Inspekției Procurorilor urma să cuprindă o analiză și apreciere a tuturor circumstanțelor invocate de către XXXXXX și cet. XXXXXX, prin prisma prezenței sau lipsei elementelor abaterilor disciplinare în acțiunile fiecărui procuror. Din Decizia Inspekției Procurorilor nu poate fi dedus care din elementele abaterii disciplinare nu sunt întrunite în acțiunile și/sau inacțiunile procurorului XXXXXX.

În opinia Colegiului de Disciplină și Etică, concluziile despre lipsa elementelor abaterii disciplinare, formulate în decizia Inspekției Procurorilor nu sunt întemeiate și la emiterea acesteia nu s-a dat apreciere tuturor circumstanțelor invocate de autorii

sesizării. Constatările reflectate în cauza disciplinară, au fost descrise sumar, menționându-se doar aspectele generale ale problemelor depistate, iar verificările efectuate de către Inspekția Procurorilor nu au extins analiza și nu au dus la administrarea dovezilor, care să clarifice situația cu privire la modul în care a acționat procurorul la plângerile XXXXXX și cet. XXXXXX.

Adițional, Colegiul de Disciplină și Etică menționează că raționamentele ce vizează conduita procesuală a unui procuror trebuie să rezulte cu înțâietate, de pe poziția asigurării principiului independenței și garantării formulării de către acesta a propriei convingeri la adoptarea soluțiilor pe cazurile avute în gestiune. Inspekția Procurorilor și- a întemeiat soluțiile despre lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară prin prisma necesității respectării principiului independenței procesuale a procurorului, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procurorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul procurorilor, ci o garanție pentru o justiție echitabilă, imparțială și eficientă care protejează atât interesele publice, cât și cele private ale persoanelor. Pentru a promova încrederea publicului, procurorii trebuie să fie independenți dar și să se simtă responsabili.

Această responsabilitate trebuie exercitată cu respectarea drepturilor și libertăților individuale ale cetățenilor.

Astfel, în rezultatul examinării contestației asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX, a materialelor prezentate, precum și a declarațiilor reprezentantului-avocat XXXXXX, în cadrul ședinței Colegiului de Disciplină și Etică, se constată că informațiile cauzei disciplinare acumulate de către Inspekția Procurorilor nu sunt complete și suficiente pentru a fi luată o soluție obiectivă și întemeiată pe acest caz.

În acest sens, urmează a fi efectuate verificările suplimentare ale acțiunilor procurorului XXXXXX, procuror în Procuratura mun.Chișinău, în cadrul cauzei penale nr. XXXXXX, în coraport cu Contestația din xx.xx.2023, cu acumularea datelor și informațiilor concludente din care să fie dedusă existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, în vederea adoptării unei Decizii legale.

În contextul celor expuse, Colegiul ajunge la concluzia că datele și informațiile cauzei disciplinare acumulate de Inspekția Procurorilor nu sunt complete și suficiente pentru a fi adoptată o soluție obiectivă și întemeiată pe acest caz și urmează a fi remisă procedura disciplinară în privința procurorului XXXXXX, Inspekției Procurorilor a Procuraturii Generale.

În temeiul pct.48, 77⁶ alin.(2) lit.b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de Disciplină și Etică din 14.09.2016, examinând contestația asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare din xx.xx.2023, emisă de Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A admite contestația din xx.xx.2023, depusă de XXXXXX și cet. XXXXXX, împotriva Deciziei de încetare a procedurii disciplinare emisă la xx.cc.2023 de către Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale, în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, XXXXXX;

2. Remiterea procedurii disciplinare în privința Procurorului în Procuratura mun.Chișinău, XXXXXX, Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, pentru efectuarea investigațiilor suplimentare

Președintele colegiului:

Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Victor Comerzan _____ semnat _____

Elena Cazacov _____ semnat _____

Alexandru Lozan _____ semnat _____

Octavian Lazarev _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____

Oleg Televca _____ semnat _____